

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tsunami de tornados

La història. Silverton, Oklahoma, avui. Els fills d'una família graven un documental domèstic sobre el pas del temps, i de com seran d'aquí a vint-i-cinc anys, però un tsunami de tornados els posa en contacte amb uns çaçatempestes que van a per totes.

La pel·lícula. Films com *En el ojo de la tormenta*, conviden a un viatge en el temps: quan anar al cinema era una tarda de sessió doble. I contínua. És, era, l'Imperi de la Segona Divisió, sèrie B. És a dir: bona, bonica i barata. És quan un cineasta humil vol narrar, amb ofici de conta-contes, un relat per impressionar les criatures. I qui diu criatures, la bona gent que s'adreça a la sala fosca amb ganes de sensacions primàries. Més o menys, per entendre'ns, com aquella bona gent que haurà pujat a uns autocars estelats amb destinació Barcelona aquest onze de setembre. Allí com aquí, allau d'actors benintencionats dins el terbolí frenètic d'una narració més que previsible. No obstant, la cosa funciona. Per què? Senzill. Perquè els efectes (afectes) especials donen el peço. El demiürg d'aquest embolic és un tot-terreny acostumat a xuclar roda amb eficàcia. Em refereixo a Steven Quale (Tulsa, 1976) director de segona unitat de James Cameron a *Titànic* i *Avatar*. Vaja, que si alguna cosa sap l'Steven, és situar la càmera al lloc i el moment oportú. Sobretot quan les coses se sur-

ten de mare. *En el ojo de la tormenta* té unes quantes virtuts. Entre les senzilles, posar en evidència els crítics tibats: que si l'edició és de pa sucuat amb oli; que si els efectes són de *photoshop*; i que tot plegat és de sessió sabatina a tevetrés. Aquests crítics seriosos mai no s'atansen a produccions com *En el ojo de la tormenta*. Per què? Ras i curt: abans d'entaforar-se en una sala fosca, cliquen Google qual adolescents. Ells s'ho perden.

El tema. "Els tornados canviaran

En el ojo de la tormenta

Director: Steven Quale.

Intèrprets: Richard Armitage, Sarah Wayne Callies, Winston Ealy. EUA, 2014. 89'. JC Alpicat.

de lloc, de continent: Xicago, Nova York, Londres" admet la científica Wayne. De moment, ja estan convulsionant Catalunya. Sí, Catalonia, Frau Angela Merkel!

La frase. "Si no tenim futur, ens hem de centrar en el passat", diu el fill. Per tant, vinguin 1714 a tant el quilo.

La imatge. El líder dels caçatornados encastant el seu tanc contra l'abocador.

La recomanació. Ideal per a cinèfils que, potser, no sàben que ho són.